

II

(EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine ei ole kohustuslik)

OTSUSED

NÕUKOGU

NÕUKOGU OTSUS,

8. november 2007,

millega kehtestatakse ühenduse kodanikukaitse mehhanism (uuesti sõnastatud)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2007/779/EÜ, Euratom)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 308,

võttes arvesse Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 203,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ⁽¹⁾

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust, ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu 23. oktoobri 2001. aasta otsusesse 2001/792/EÜ, Euratom (millega kehtestatakse ühenduse mehhanism tugevdatud koostöö soodustamiseks kodanikukaitse abimissioonidel) ⁽³⁾ (edaspidi „mehhanism“) tehakse mitmeid olulisi muudatusi, et muuta Euroopa Liidu reageerimisvõime hädaolukorras ühtsemaks ja tõhusamaks. Selguse huvides tuleks kõnealune otsus uuesti sõnastada.

(2) Loodus- või inimtegevuse tagajärjel toimunud õnnetuste arv ja tõsidus on viimastel aastatel märkimisväärselt suurenenud ning seetõttu on surma saanud inimesed

ning on hävinud vara, sealhulgas kultuuripärand, majandus- ja sotsiaalinfrastruktuurid ning kahjustunud keskkond.

(3) Ühenduse meetmed selleks, et rakendada nõukogu ja nõukogus kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajate 8. juuli 1991. aasta resolutsiooni liikmesriikide vastastikuse abi tõhustamise kohta loodus- või tehnoloogiliste katastroofide korral, ⁽⁴⁾ on aidanud kaitsa inimesi, keskkonda ja vara. Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 17. märtsi 1992. aasta tööstusõnnetuste piiriülese mõju konventsioon, mille ühendus kiitis heaks nõukogu otsusega 98/685/EÜ, ⁽⁵⁾ on aidanud veelgi parandada tööstusõnnetuste ennetamist ja nendega toimetulekut.

(4) Mehhanismi üldine eesmärk on pakkuda hädaolukordades taotluse korral toetust ning hõlbustada liikmesriikide ja ühenduse korraldatud abimissioonide tõhusamat koordineerimist võttes arvesse ühenduse isoleeritud, ääre- poolsemate ja muude piirkondade või saarte erivajadusi. Mehhanismilt kodanikukaitseabi taotlevate riikide arv on viimastel aastatel märkimisväärselt kasvanud. Mehhanismi tuleks tugevdada selle tagamiseks, et tõhusamalt ja selgelt väljendada Euroopa ühtekuuluvust ning võimaldada liikmesriikide kodanikukaitseüksustel põhineva Euroopa kiirreageerimisvõime arendamist, mida on taotletud 16. ja 17. juunil 2005. aastal toimunud Euroopa Ülemkogul ning Euroopa Parlamendi 13. jaanuari 2005. aasta resolutsioonis tsunamikatastroofi kohta.

⁽¹⁾ 24. oktoobri 2006. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽²⁾ ELT C 195, 18.8.2006, lk 40.

⁽³⁾ EÜT L 297, 15.11.2001, lk 7.

⁽⁴⁾ EÜT C 198, 27.7.1991, lk 1.

⁽⁵⁾ EÜT L 326, 3.12.1998, lk 1.

- (5) Kõnealuse mehhanismi puhul võetakse piisavalt arvesse asjakohaseid ühenduse õigusakte ja rahvusvahelisi kohustusi. Seepärast ei tohiks käesolev otsus mõjutada liikmesriikide vastastikusi õigusi ja kohustusi, mis tulenevad kahe- või mitmepoolsetest lepingutest ja on seotud käesolevas otsuses käsitletavate küsimustega.
- (6) Mehhanism peaks hõlbustama kodanikukaitse reageerimisvõimet kõikide ühenduses või väljaspool ühendust toimuvate suurõnnetusliikide, sealhulgas nii loodusõnnetuste kui ka inimtegevusega seotud õnnetuste, terroriaktiliste, tehnoloogiliste, kiirgus- ja keskkonnaõnnetuste, sealhulgas tahtmatu merereostuse puhul. Kodanikukaitseabi võib taotleda kõikide kõnealuste hädaolukordade puhul, et täiendada kannatanud riigi reageerimisvõimet.
- (7) Ennetamine on loodus-, tehnoloogiliste ja keskkonnakatastroofide vastase kaitse seisukohast väga oluline ning nõuaks seepärast täiendavate meetmete kavandamist. Tuvastamise ja varajase hoiatamise süsteemide edasiarendamise soodustamiseks peaks ühendus abistama liikmesriike õnnetustele reageerimiseks vajaliku aja minimeerimisel ning ELi kodanike hoiatamisel. Kõnealused süsteemid peaksid arvesse võtma olemasolevaid teabeallikaid ning neile allikatele tuginema.
- (8) Liikmesriigi ja ühenduse tasandil on vaja võtta ettevalmistavaid meetmeid, et abimissioonide meeskondi oleks hädaolukorras võimalik kiiresti mobiliseerida ja nõutava paindlikkusega koordineerida ning tagada koolitusprogrammide abil hindamis- ja/või koordineerimismeeskondade, päästemeeskondade ja muude vajalike ressursside tõhus päästevõime ja vastastikune täiendus.
- (9) Muude ettevalmistavate meetmete hulka kuuluvad vajalikke meditsiinilisi ressursse käsitleva teabe koondamine ja uute tehnoloogiate kasutamise soodustamine. Kõnealune teave puudutab meditsiinilisi ressursse, mida liikmesriigid, kes on saanud taotluse mehhanismi raames sekkuda, võiksid vabatahtlikkuse alusel rahvatervise kaitseks kättesaadavaks teha. Vastavalt Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklile 296 ei ole ükski liikmesriik kohustatud andma teavet, mille avalikustamist ta peab oma oluliste julgeolekuhuvide vastaseks.
- (10) Kodanikukaitsealase kiirreageerimisvõime arendamiseks tuleks kaaluda kodanikukaitse abimissioonidel kasutatavate täiendavate sekkumismoodulite arendamist, mis koosneksid ühe või rohkema liikmesriigi ressurssidest ning mille eesmärgiks oleks täielik koostalitlusvõime. Kõnealused moodulid oleksid organiseeritud liikmesriikide tasandil ning kuuluksid nende juhtimise ja käsutamise õiguse alla.
- (11) Kui ühenduses toimub või ähvardab toimuda suurõnnetus, mille mõju on või võib olla piiriülene või tingida ühe või mitme liikmesriigi abipalve, tuleks sellest asjakohaselt teatada usaldusväärse ühise hädaolukordade side- ja infosüsteemi kaudu.
- (12) Mehhanism peaks võimaldama mobiliseerida abimissioone ja lihtsustada nende koordineerimist, et tagada eelkõige inimeste, aga ka keskkonna ja vara, sealhulgas kultuuripärandi tõhusam kaitse, vähendades inimohvreid, vigastusi, varalist ja majanduslikku kahju ja keskkonnakahjustusi ning muutes sotsiaalse ühtekuuluvuse ja solidaarsuse eesmärkide saavutamise realsemaks. Tugevdatud koostöö kodanikukaitsemissioonide puhul peaks põhinema ühenduse kodanikukaitsestruktuuril, mis koosneb järelevalve- ja teabekeskusest ning ühisest hädaolukordade side- ja infosüsteemist, mida haldavad komisjon ja liikmesriikide kontaktpunktid. Selle alusel tuleks luua raamistik, mille eesmärk on koguda hädaolukorra kohta kontrollitud teavet, edastada kõnealune teave liikmesriikidele ning jagada missioonidel saadud kogemusi.
- (13) Liikmesriikide kontaktpunktide ülesanne peaks olema edastada teavet (sealhulgas teavet, mis käsitleb militaarvarustust ja -võimekust) kodanikukaitseabi kättesaadavuse kohta, mida kannatanud riik on taotlenud.
- (14) Asjakohaste transpordivõimaluste kättesaadavust tuleks täiustada, et toetada kiirreageerimisvõime arendamist ühenduse tasandil. Ühendus peaks toetama ja täiendama liikmesriikide panust nende transpordiressursside ühendamisel ning vajaduse korral osalema täiendavate transpordivõimaluste rahastamisel.
- (15) Seoses kodanikukaitse abimissiooniga väljaspool ühenduse territooriumi peaks mehhanism lihtsustama ja toetama ühenduse ja liikmesriikide võetavaid meetmeid. Abimissioone võib korraldada väljaspool ühenduse territooriumi kas iseseisvalt või rahvusvahelise organisatsiooni juhitava operatsiooni osana, mille jaoks ühendus peaks looma suhted asjaomaste rahvusvaheliste organisatsioonidega.

(16) Kui Ühinenud Rahvaste Organisatsioon osaleb kolmandates riikides toimuvatel abimissioonidel, on tal üldine koordineeriv ülesanne. Kõnealuse mehhanismi alusel pakutavat kodanikukaitseabi tuleks koordineerida Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni ning muude asjakohaste rahvusvaheliste osalistega, et maksimeerida kättesaadavate ressursside kasutamist ning vältida mittevajalikku topelttööd. Kodanikukaitseabi tõhusam koordineerimine mehhanismi kaudu on eeltingimus üldise koordineerimise toetamiseks ning Euroopa tervikliku panuse tagamiseks üldisesse abiprojekti. Suurõnnetuste puhul, kui abi antakse nii mehhanismi kaudu kui ka nõukogu 20. juuni 1996. aasta määruse (EÜ) nr 1257/96 humanitaarabi kohta ⁽¹⁾ alusel, peaks komisjon tagama ühenduse üldise reageerimise tõhususe, ühtsuse ja vastastikuse täiendavuse.

(17) Samuti võiks kõnealune mehhanism olla vahendiks, mis lihtsustab ja toetab Euroopa Liidu lepingu V jaotises nimetatud kriiside ohjamist kooskõlas nõukogu ja komisjoni 29. septembri 2003. aasta ühisdeklaratsiooniga ühenduse kodanikukaitsemehhanismi kasutamise kohta kriisiohjamise valdkonnas. See otsus ei piira eesistujariigi rolli ja pädevust kriisiohjamisel nimetatud jaotise alusel.

(18) Mehhanismi võiks kasutada liikmesriikide konsulaarastutuste taotluse korral ka suurte hädaolukordade korral kolmandates riikides ELi kodanikele antava konsulaarabi toetamiseks seoses kodanikukaitsega.

(19) Kui peetakse asjakohaseks sõjalise varustuse ja võimekuse kasutamist, järgitakse sõjaväega tehtavas koostöös korda, menetlusi ja kriteeriume, mille nõukogu või selle pädevad organid on kehtestanud, et teha mehhanismile kättesaadavaks kodanikuühiskonna kaitsega seonduv sõjaline varustus ja võimekus.

(20) Sõjalise varustuse kasutamine peaks olema kooskõlas ka Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni asjaomaste suuniste põhimõtetega.

(21) Kandidaatriikide osalemine ning koostöö muude kolmandate riikide ning rahvusvaheliste ja piirkondlike organisatsioonidega peaks olema võimalik.

(22) Käesoleva otsuse rakendamiseks vajalikud meetmed

tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused. ⁽²⁾

(23) Kuna käesoleva otsuse eesmärki, nimelt ühenduse ja liikmesriikide vahelise tugevdatud koostöö soodustamist kodanikukaitse abimissioonidel suurõnnetuste või nende otsese ohu korral, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning kavandatud meetmete ulatuse või mõju tõttu, arvestades mehhanismi toimimisest saadavat kasu inimeste ning kahju vähenemise näol, on seda parem saavutada ühenduse tasandil.

Kui suurõnnetuses kannatanud liikmesriigi reageerimisvõime ei ole piisav, peaks kõnealusel liikmesriigil olema võimalus taotleda mehhanismilt oma kodanikukaitseressursside täiendamist. Seega võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev otsus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(24) Euroopa Ühenduse asutamislepingu ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepinguga ei nähta käesoleva otsuse vastuvõtmiseks ette muid volitusi peale vastavalt artiklites 308 ja 203 sätestatute,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

I PEATÜKK

Sisu ja reguleerimisala

Artikkel 1

1. Käesoleva otsusega luuakse ühenduse mehhanism (edaspidi „mehhanism“), et soodustada kodanikukaitse abimissioonidel ühenduse ja liikmesriikide vahelist tugevdatud koostööd suurõnnetuste või nende otsese ohu korral.

2. Mehhanismi abiga tagatud kaitse hõlmab eelkõige inimeste, aga ka keskkonna ja vara, sealhulgas kultuuripärandi tõhusamat kaitset loodus- või inimtegevuse tagajärjel aset leidvate õnnetuste, terrorismiaktide ning tehnoloogiliste, kiirgus- ja keskkonnaõnnetuste, sealhulgas tahtmatu merereostuse eest nii ühenduse territooriumil kui ka väljaspool seda, võttes arvesse ka ühenduse isoleeritud, äärepoolsemate ja muude piirkondade või saarte erivajadusi.

⁽¹⁾ EÜT L 163, 2.7.1996, lk 1. Määrust on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

⁽²⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23. Otsust on muudetud otsusega 2006/512/EÜ (ELT L 200, 22.7.2006, lk 11).

Mehhanism ei mõjuta kohustusi, mis tulenevad Euroopa Ühenduse või Euroopa Aatomienergiaühenduse asjakohastest kehtivatest õigusaktidest või kehtivatest rahvusvahelistest lepingutest.

Artikkel 2

Mehhanism koosneb paljudest osadest ja meetmetest, sealhulgas:

- 1) hädaolukorras korraldatavate abimissioonide jaoks liikmesriikide käsutuses olevate päästemeeskondade ja muu päästeabi määratlemine;
- 2) päästemeeskondade ja muu päästeabi ning hindamise ja/või koordineerimise eest vastutavate meeskondade (edaspidi „hindamis- ja/või koordineerimismeeskonnad”) ekspertide koolitusprogrammi väljatöötamine ja rakendamine;
- 3) töörühmad, seminarid ja katseprojektid, kus käsitletakse missioonide peamisi külgi;
- 4) hindamis- ja/või koordineerimismeeskondade moodustamine ja kohalesaatmine;
- 5) sellise 24 tundi ööpäevas kättesaadava ja viivitamata reageerimisvõimelise järelevalve- ja teabekeskuse (MIC) moodustamine ja haldamine, mis on seoses mehhanismiga liikmesriikide ja komisjoni teenistuses;
- 6) sellise usaldusväärse ühise hädaolukordade side- ja infosüsteemi (CECIS) loomine ja haldamine, mis võimaldab edastada ja vahetada infot MICi ning liikmesriikide poolt selleks määratud kontaktpunktide vahel;
- 7) liikmesriikide territooriumit mõjutada võivate õnnetuste tuvastamise ja varajase hoiatamise süsteemide arendamisele kaasa aitamine, et võimaldada liikmesriikidel ja ühendusel ning nende asutustel kiiresti reageerida, samuti kõnealuste süsteemide loomise toetamine vajalikkust ja teostatavust käsitlevate uuringute ja hinnangute kaudu ning nende omavahelist sidusust ja ühendust MICi ning CECISega edendada tegevuse kaudu. Kõnealused süsteemid võtavad arvesse olemasolevaid teabe- järelevalve ja tuvastamisallikaid ning tuginevad nendele;
- 8) liikmesriikide toetamine varustuse ja transpordiresurssidele juurdepääsu saamisel;

a) andes ja jagades teavet varustuse ja transpordiresursside kohta, mida liikmesriigid saavad kättesaadavaks teha, eesmärgiga hõlbustada sellise varustuse ja transpordiresursside koondamist;

b) liikmesriikide abistamine võimalikest teistest allikatest pärit transpordiresursside, sealhulgas kommertsturul kättesaadavate transpordiresursside kindlaksmääramisel ja hõlbustades nende juurdepääsu sellistele ressurssidele;

c) liikmesriikide abistamine võimalikest teistest allikatest pärit varustuse, sealhulgas kommertsturul kättesaadava varustuse kindlaksmääramisel;

9) liikmesriikide eraldatud transpordi täiendamine, andes täiendavaid transpordiresursse, mida on vaja kiirreageerimise tagamiseks suurõnnetuste korral;

10) suurte hädaolukordade korral kolmandates riikides ELi kodanikele antava kodanikukaitsealase konsulaarabi toetamine liikmesriikide konsulaarasutuste taotluse korral;

11) muu, mehhanismi raamistikus vajalik toetav ja täiendav tegevus, nagu on nimetatud nõukogu 5. märtsi 2007. aasta otsuse 2007/162/EÜ, Euratom (kodanikukaitse rahastamisvahendi kehtestamise kohta) ⁽¹⁾ artiklis 4.

Artikkel 3

Käesolevas otsuses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „suurõnnetus” – olukord, millel on või võib olla kahjulik mõju inimestele, keskkonnale või varale ning mis võib tingida abipalve esitamise käesoleva mehhanismi raames;
- 2) „reageerimine” – pärast suurõnnetust mehhanismi raames võetav meede õnnetuse otseste tagajärgedega tegelemiseks;
- 3) „valmisolek” – varem võetud meetmetest tulenev inimeste ja materiaalsete vahendite valmisolek ja võime tagada tõhusalt kiire reageerimine hädaolukorrale;
- 4) „varajane hoiatamine” – õigeaegse ja tõhusa teabe andmine, mis võimaldab võtta meetmeid riskide vältimiseks või vähendamiseks ja tõhusaks reageerimiseks valmisoleku tagamiseks;

⁽¹⁾ ELT L 71, 10.3.2007, lk 9.

5) „moodul” – eelnevalt kindlaksmääratud ülesandest ja vajadustest lähtuv liikmesriikide võimekuse iseseisev ja sõltumatu kord või liikmesriikide liikuv operatiivne reageerimisrühm, millel on vajalikud inimesed ja materiaalsed vahendid, ning mida saab kirjeldada lähtuvalt selle tegevusvõimest või selle poolt täidetavast ülesandest/ülesannetest.

II PEATÜKK

Valmisolek

Artikkel 4

1. Liikmesriigid määravad eelnevalt oma pädevates teenistustes, eelkõige kodanikukaitseteenistuses või muus päästeteenistuses kindlaks need päästemeeskonnad või moodulid, keda saaks kasutada missiooni korraldamiseks või keda oleks võimalik luua ja lähetada väga lühikese etteteatamisaja jooksul, üldiselt 12 tunni jooksul alates abipalve esitamisest. Nad võtavad arvesse asjaolu, et meeskonna või mooduli koosseis peaks sõltuma suurõnnetuse liigist ja sellega seotud konkreetsetest vajadustest.

2. Liikmesriigid valivad eksperdid, keda võib hindamis- ja/või koordineerimismeeskonnas õnnetuskohale saata.

3. Liikmesriigid teevad vabatahtlikkuse alusel tööd moodulite arendamise suunas, eelkõige selleks, et need vastaksid esmatahtsatele sekkumis- või toetusvajadustele käesoleva mehhanismi raames, mis:

a) koosnevad ühe või mitme mehhanismis osaleva riigi ressursidest;

b) suudavad täita ülesandeid reageerimise valdkonnas;

c) suudavad täita oma ülesandeid vastavalt tunnustatud rahvusvahelistele suunistele ning seega:

i) on neid võimalik lähetada väga lühikese etteteatamisaja jooksul pärast abitaotluse esitamist;

ii) suudavad nad töötada teatud aja jooksul iseseisvalt ja sõltumatult, kui kohapealsed asjaolud seda nõuavad;

d) koostalitlusvõimelised teiste moodulitega;

e) on läbinud väljaõppe ja sooritanud harjutused punktides a ja d esitatud koostalitlusnõuetele vastamiseks;

f) määratud nende tegevuse eest vastutava isiku alluvusse;

g) suudavad pakkuda toetust muudele ELi organitele ja/või rahvusvahelistele institutsioonidele, eelkõige Ühinenud Rahvaste Organisatsioonile.

4. Liikmesriigid kaaluvad võimalust anda vajaduse korral ka muud päästeabi, mida pädevad teenistused pakkuda suudavad, nagu konkreetsetes hädaolukorras rakendatavad spetsialistid ja erivarustus, ja küsida valitsusvälistelt organisatsioonidelt ja muudelt asjassepuutuvatelt organisatsioonidelt võimalikke ressursse.

5. Liikmesriigid, kes seda teha soovivad, võivad asjaomaseid julgeolekupiiranguid järgides anda teavet asjaomase sõjalise varustuse ja võimekuse – nagu transport ja logistiline või meditsiiniline toetus – kohta, mida võiks viimase abinõuna kasutada kodanikukaitseabi osana kõnealuse mehhanismi kaudu.

6. Liikmesriigid annavad kuue kuu jooksul alates käesoleva otsuse vastuvõtmisest kõnealuste meeskondade, ekspertide, käesoleva artikli lõigetes 1–4 osutatud moodulite ning muu missioonialase abi ning artikli 5 punktis 6 osutatud meditsiiniliste ressursside kohta asjakohast üldteavet ja vajaduse korral ajakohastavad teavet viivitamata.

7. Liikmesriigid, keda nende taotluse korral toetab komisjon, võtavad vajalikud meetmed, et tagada nende poolt pakutava kodanikukaitseabi õigeaegne transport.

8. Liikmesriigid määravad kontaktpunktid ning teavitavad sellest komisjoni.

Artikkel 5

Komisjon:

1) loob MICi ning haldab seda;

2) loob CECISE ning haldab seda;

3) annab oma panuse õnnetuste tuvastamise ja varajase hoia-
tamise süsteemide arendamisse, nagu on sätestatud artikli 2 punktis 7;

4) tagab võime mobiliseerida ja võimalikult kiiresti sündmus-
kohale saata väikseid ekspertide rühmi, kes:

a) hindavad abi taotleva riigi kodanikukaitsealaseid vajadusi, pidades silmas liikmesriikide ning mehhanismi kaudu kättesaadavat abi;

b) lihtsustavad vajaduse korral kohapealsete kodanikukaitsealaste abioperatsioonide koordineerimist ja teevad vajaduse korral koostööd abi taotleva riigi pädevate asutustega;

- 5) töötab välja koolitusprogrammi, et tõhustada kodaniku-
kaitse abimissiooni koordineerimist, tagades artikli 4 lõikes
1 osutatud päästemeeskondade ja moodulite või artikli 4
lõikes 4 osutatud muu päästeabi kokkusobivuse ja vastasti-
kuse täiendavuse ning suurendades artikli 4 lõikes 2
osutatud ekspertide pädevust. Programmi peaksid kuuluma
ühiskursused ja -harjutused ning vahetuskava, mis võimal-
daks lähetada üksikisikuid teiste liikmesriikide meeskonda-
desse;
- 6) koondab ja koostab suurte hädaolukordade korral teavet,
mis käsitleb liikmesriikide võimet tagada seerumite ja vakt-
siinide või muude vajalike meditsiiniliste ressursside toot-
mine ning varud, mida missioonil oleks võimalik kasutada;
- 7) töötab välja mehhanismi raames korraldatud missioonidel
omandatud kogemuste programmi ja levitab neid kogemusi
infosüsteemi kaudu;
- 8) soodustab ja julgustab mehhanismi tarvis uute tehnoloogia-
te kasutuselevõttu ja kasutamist;
- 9) võtab artikli 2 punktides 8 ja 9 loetletud meetmeid;
- 10) tagab võime pakkuda hindamise ja/või koordineerimise
ekspertidele elementaarset logistilist abi;
- 11) võtab mis tahes muud mehhanismi raames vajalikud
toetavad ja täiendavad meetmed nagu on mainitud otsuse
2007/162/EÜ, Euratom artiklis 4.

III PEATÜKK

Reageerimine

Artikkel 6

1. Ühenduses toimuva suurõnnetuse või selle otsese ohu korral, mille mõju on või võib olla piiriülene, teatab liikmesriik, kus õnnetus toimus või võib toimuda, sellest viivitamata komisjonile ja nendele liikmesriikidele, keda kõnealune õnnetus võib mõjutada.

Esimest lõiku ei kohaldata juhul, kui teatamiskohustus on juba pandud kellelegi teisele vastavalt Euroopa Ühenduse või Euroopa Aatomienergiaühenduse asjakohastele õigusaktidele või kehtivatele rahvusvahelistele lepingutele.

2. Ühenduse territooriumil toimuva suurõnnetuse või selle otsese ohu korral, millega seoses võivad üks või mitu liikmes-

riiki taotleda abi, teatab liikmesriik, kus õnnetus toimus või võib toimuda, viivitamata komisjonile, millal võib MICi kaudu esitatavat abitaotlust oodata, et võimaldada komisjonil vajaduse korral teavitada sellest muid liikmesriike ning oma pädevad asutused tööle rakendada.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud teavitamine toimub vajaduse korral CECISE kaudu.

Artikkel 7

1. Kui suurõnnetus toimub ühenduse territooriumil, võib liikmesriik paluda abi MICi või otse muude liikmesriikide kaudu. Taotlus peab olema võimalikult täpne.

2. Kui taotlus esitatakse MICi kaudu, siis pärast taotluse saamist nõuetekohaselt ja viivitamata komisjon:

- a) edastab taotluse muude liikmesriikide kontaktpunktidele;
- b) hõlbustab meeskondade, ekspertide, moodulite ja muu päästeabi mobiliseerimist;
- c) kogub õnnetuse kohta kontrollitud teavet ja edastab selle liikmesriikidele.

3. Liikmesriik, kellele abitaotlus on adresseeritud, otsustab viivitamata, kas tal on võimalik taotletavat abi anda, ja teatab sellest kas MICi kaudu või otse abi taotlevale liikmesriigile, täpsustades võimaliku abi ulatuse ja tingimused. Kui liikmesriik teavitab taotluse esitanud liikmesriiki otse, teavitab ta sellest ka MICi. MIC teavitab liikmesriike.

4. Abi taotlev liikmesriik vastutab abimissioonide juhtimise eest. Abi taotleva liikmesriigi asutused näevad ette suunised ja vajaduse korral päästemeeskondadele või moodulitele usaldatud ülesannete ulatuse. Kõnealuste ülesannete läbiviimise üksikasjad kuuluvad abi andva liikmesriigi määratud vastutava isiku pädevusse.

5. Kui abi taotlev liikmesriik palub, et päästemeeskonnad juhiksid missiooni tema nimel, püüavad liikmesriikide ja ühenduse meeskonnad oma tegevust koordineerida.

6. Kui hindamis- ja/või koordineerimismeeskonnad saadetakse välja, peavad nad hõlbustama päästemeeskondade koordineerimist ja tegema koostööd abi taotleva liikmesriigi pädevate asutustega.

Artikkel 8

1. Väljaspool ühenduse territooriumi toimuva suurõnnetuse puhul võib artiklit 7 taotluse korral kohaldada ka väljaspool ühenduse territooriumi korraldatavate kodanikukaitse abimissioonide suhtes.

Selliseid missioone võib korraldada kas iseseisva abimissioonina või rahvusvahelise organisatsiooni juhitava missiooni osana.

Käesolevas artiklis sisalduva koordineerimiskorra ulatus piirdub üksnes mehhanismi kaudu antava abiga.

Käesoleva artikli alusel võetud meetmed ei piira Euroopa Liidu lepingu V jaotise alusel võetud meetmeid.

2. Kui lõikes 1 osutatud kodanikukaitse abi antakse MICi kaudu esitatud taotluse põhjal, tagab Euroopa Liidu Nõukogu eesistujaks olev liikmesriik (edaspidi „eesistujariik“) kodanikukaitse abimissioonide üldise koordineerimise, austades samas komisjoni kui tegevuse koordineerija rolli, mis on esitatud lõikes 4.

3. Seoses poliitilise ja strateegilise koordineerimisega eesistujariik eelkõige:

- a) hindab mehhanismi võimaliku kasutamise asjakohasust kriisiohje hõlbustamise ja toetamise vahendina;
- b) rajab seal, kus peab seda vajalikuks, kannatanud kolmanda riigiga poliitilisel tasemel suhted ning teeb selle riigiga hädaolukorra kõikides etappides koostööd abimissioonide üldises poliitilises ja strateegilises raamistikus.

Eesistujariik võib vajaduse korral taotleda, et mõni muu liikmesriik võtab endale kas osalise või täieliku vastutuse poliitilise ja strateegilise koordineerimise eest või ta võib paluda komisjonil seda koordineerimist toetada.

4. Komisjon koordineerib tegevust tihedas koostöös eesistujariigiga lõikes 3 osutatud poliitilise ja strateegilise koordineerimise raamistikus. Tegevuse koordineerimine sisaldab vajaduse korral järgmisi meetmeid:

- a) liikmesriikide kontaktpunktidega kestva dialoogi pidamine, eesmärgiga tagada mehhanismi kaudu üldisesse abiprojekti tõhusa ja ühtse Euroopa kodanikukaitseabi panuse andmine:

i) liikmesriikide viivitamata teavitamine kõikidest abitaotlustest;

ii) hindamis- ja/või koordineerimismeeskondade kohapeale lähetamine, et hinnata olukorda ning vajadusi ja/või hõlbustada mehhanismi kaudu antava abi koordineerimist kohapeal;

iii) vajaduste hinnangute koostamine koostöös hindamis- ja/või koordineerimismeeskondade või teiste osaliste, sealhulgas teiste ELi teenistustega;

iv) asjaomaste hinnangute ja analüüside jagamine kõigi asjaomaste osalistega;

v) ülevaate andmine liikmesriikide poolt ja muudest allikatest antava abi kohta;

vi) nõustamine taotletava abiliigi kohta, tagamaks, et osutatav kodanikukaitseabi on kooskõlas vajaduste hinnanguga;

vii) abi andmise mis tahes praktilistest raskustest ülesaamisest abistamine sellistes valdkondades nagu transiit ja toll;

b) kannatanud kolmanda riigiga koostöö tegemine selliste tehniliste detailide osas nagu täpsed abivajadused, pakumiste vastuvõtmine ja abi kohaliku saamise ja jaotamise praktiline kord;

c) Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni humanitaarasjade koordinatsioonibürooga (ÜRO OCHA) koostöö tegemine seal, kus kohalviibivad ja üldisesse abiprojekti oma panuse andvad muud asjaomased osapooled püüavad koostöö maksimeerimiseks üksteist täiendada ning vältida tegevuse dubleerimist ja lünki;

d) koostöö tegemine kõigi asjaomaste osapooltega, eelkõige mehhanismi raames abimissioonide lõppetapis, et hõlbustada sujuvat üleandmist.

5. Vajadusel korral võib komisjon iga üksikjuhtumi puhul eraldi võtta eesistujariigiga kokkuleppel täiendavaid tegevusala-seid ülesandeid.

6. Komisjon võib tihedas koostöös eesistujariigiga määrata lõike 4 punkti a alapunktis ii osutatud hindamis- ja/või koordineerimismeeskonnad. Need meeskonnad koosnevad liikmesriikide poolt igal üksikjuhul eraldi määratud ekspertidest ja meeskonnajuhist. Komisjon valib kõnealuse meeskonna jaoks eksperdid ja juhi, tuginedes nende ettevalmistusele ja kogemustele, sealhulgas mehhanismialase koolituse tasemele, eelnevatele mehhanismi raames toimunud missioonide ja muu rahvusvahelise hädaabitöö kogemustele. Valik põhineb ka muudel kriteeriumidel, sealhulgas keelteoskusel, millega tagatakse, et meeskonnal tervikuna on kättesaadavad konkreetse olukorra jaoks vajalikud oskused.

MIC hoiab tihedaid kontakte hindamis- ja/või koordineerimismeeskondadega ning abistab ja suunab neid.

7. Eesistujariik ja komisjon tagavad tiheda koostöö ja peavad jätkuvat dialoogi kõikides missiooniga seonduvates hädaolukorra etappides.

Tegevuse koordineerimine integreeritakse ÜRO OCHA kohaloleku korral täielikult nende üldisesse koordineerimistegevusse ning nende juhtrolli austatakse.

Mehhanismi kaudu koordineerimine ei mõjuta kahepoolseid suhteid osalevate liikmesriikide ja kannatanud riigi vahel ega koostööd liikmesriikide ja ÜRO vahel. Selliseid kahepoolseid kontakte võib kasutada ka mehhanismi kaudu koordineerimise toetamiseks.

Taotletakse koosmõju ja vastastikust täiendavust teiste liidu või ühenduse vahenditega. Eelkõige tagab komisjon vastastikuse täiendavuse ja sidususe mehhanismi raames võetud meetmete ja määruse (EÜ) nr 1257/96 alusel rahastatud meetmete vahel.

Suurte hädaolukordade korral väljaspool ühendust peaks kodanikukaitset toetava kättesaadava sõjalise varustuse ja võimekuse võimalik kasutamine olema kooskõlas Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni asjaomaste suuniste põhimõtetega.

8. Käesolevas artiklis osutatud eesistujariigi ja komisjoni koordineeriv roll ei mõjuta liikmesriikide pädevust ja vastutust oma meeskondades, moodulite ja muu toetuse, sealhulgas sõjalise varustuse ja võimekuse suhtes. Eelkõige ei tulene eesistujariigi ja komisjoni poolsest koordineerimisest korralduste andmine liikmesriikide meeskondadele, moodulitele ja muule abile, mida kasutatakse vabatahtlikkuse alusel vastavalt peakorterite tasandil ja kohapealsele koordineerimisele.

9. Selleks et võimaldada lõigetes 1 kuni 8 osutatud koordineerimist ja tagada terviklik panus üldisesse abiprojekti:

- a) kõik liikmesriigid, kes pakuvad lõikes 1 osutatud kodanikukaitseabi vastusena MICi edastatud taotlusele, hoiavad nimeetatud keskust täielikult oma tegevusega kursis;
- b) teevad kohapeal missioonis osalevad liikmesriikide meeskonnad ja moodulid mehhanismi kaudu tihedat koostööd MICi kohapealsete hindamis- ja/või koordineerimismeeskondadega.

Artikkel 9

Komisjon võib toetada ja täiendada liikmesriikide pakutatavat kodanikukaitseabi mehhanismiga seoses, võttes artikli 2 punktides 8 ja 9 loetletud meetmeid.

IV PEATÜKK

Lõppsätted

Artikkel 10

Kandidaatriigid võivad mehhanismis osaleda.

Muud kolmandad riigid ja rahvusvahelised või piirkondlikud organisatsioonid võivad kõnealuse mehhanismiga hõlmatud tegevuses osaleda, kui see on nende kolmandate riikide või organisatsioonide ning ühenduse vaheliste lepingute alusel lubatud.

Artikkel 11

Liikmesriigid määravad käesoleva otsuse kohaldamiseks pädevad asutused ja kontaktpunktid ning teavitavad sellest komisjoni.

Artikkel 12

Komisjon kehtestab artikli 13 lõikes 2 osutatud korras rakenduseskirjad, mis käsitlevad eelkõige järgmisi küsimusi:

- 1) artikliga 4 ettenähtud ressursid, mida on võimalik abimisioonidel kasutada;
- 2) artikli 2 punktiga 5 ettenähtud MIC;
- 3) artikli 2 punktiga 6 ettenähtud CECIS;

- 4) artikli 2 punktiga 4 ettenähtud hindamis- ja/või koordineerimismeeskonnad, sealhulgas ekspertide valiku kriteeriumid;
- 5) artikli 2 punktiga 2 ettenähtud koolitusprogramm;
- 6) artikli 4 lõikes 3 ettenähtud moodulid;
- 7) artikli 2 punktis 7 ettenähtud tuvastamise ja varajase hoiatamise süsteemid;
- 8) artikli 5 punkti 6 punkti e kohane meditsiinilisi ressursse käsitlev teave;
- 9) artikli 7 kohased ühenduse territooriumil korraldatavad missioonid ja artikli 8 kohased väljaspool ühenduse territooriumi korraldatavad missioonid.

Artikkel 13

1. Komisjoni abistab otsuse 2007/162/EÜ, Euratom artikliga 13 loodud komitee.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7.

Tähtjaks otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõike 6 tähenduses kehtestatakse kolm kuud.

Artikkel 14

Komisjon hindab käesoleva otsuse kohaldamist iga kolme aasta järel alates selle teatavastegemisest ja edastab hindamistulemused Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

Vajaduse korral kuuluvad hindamistulemuste juurde kõnealuse otsuse muutmiseks tehtavad muudatused.

Artikkel 15

Otsus 2001/792/EÜ, Euratom tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud otsusele käsitatakse viidetena käesolevale otsusele ning neid tuleb lugeda lisa esitatud vastavustabeli kohaselt.

Artikkel 16

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 8. november 2007

Nõukogu nimel

eesistuja

R. PEREIRA

LISA

Vastavustabel

Nõukogu otsus 2001/792/EÜ, Euratom	Käesolev otsus
Artikli 1 lõige 1	Artikli 1 lõige 1
Artikli 1 lõike 2 esimene ja teine lõik	Artikli 1 lõike 2 esimene ja teine lõik
Artikli 1 lõike 2 kolmas lõik	Põhjendus 4, teine lause
Artikli 1 lõige 3, sissejuhatav lause	Artikkel 2, sissejuhatav lause
Artikli 1 lõike 3 esimene taane	Artikli 2 punkt 1
Artikli 1 lõike 3 teine taane	Artikli 2 punkt 2
Artikli 1 lõike 3 kolmas taane	Artikli 2 punkt 3
Artikli 1 lõike 3 neljas taane	Artikli 2 punkt 4
Artikli 1 lõike 3 viies taane	Artikli 2 punkt 5
Artikli 1 lõike 3 kuues taane	Artikli 2 punkt 6
—	Artikli 2 punkt 7
—	Artikli 2 punkt 8
—	Artikli 2 punkt 9
—	Artikli 2 punkt 10
Artikli 1 lõike 3 seitsmes taane	Artikli 2 punkt 11
—	Artikkel 3
Artikli 2 lõige 1	Artikli 6 lõiked 1 ja 2
Artikli 2 lõige 2	Artikli 6 lõige 3
Artikli 3 sissejuhatav lause	—
Artikli 3 punkt a	Artikli 4 lõige 1
Artikli 3 punkt b	Artikli 4 lõige 2
—	Artikli 4 lõige 3
Artikli 3 punkt c	Artikli 4 lõige 6
Artikli 3 punkt d	Artikli 4 lõige 4
—	Artikli 4 lõige 5
—	Artikli 4 lõige 7
Artikli 3 punkt e	Artikli 4 lõige 8 ja artikkel 11
Artikli 4 sissejuhatav lause	Artikli 5 sissejuhatav lause
Artikli 4 punkt a	Artikli 5 punkt 1
Artikli 4 punkt b	Artikli 5 punkt 2
—	Artikli 5 punkt 3
Artikli 4 punkt c	Artikli 5 punkt 4
Artikli 4 punkt d	Artikli 5 punkt 5
Artikli 4 punkt e	Artikli 5 punkt 6

Nõukogu otsus 2001/792/EÜ, Euratom	Käesolev otsus
Artikli 4 punkt f	Artikli 5 punkt 7
Artikli 4 punkt g	Artikli 5 punkt 8
Artikli 4 punkt h	Artikli 5 punkt 9
—	Artikli 5 punkt 10
—	Artikli 5 punkt 11
Artikli 5 lõige 1	Artikkel 7 lõiked 1 ja 2
Artikli 5 lõige 2	Artikli 7 lõige 3
Artikli 5 lõige 3	Artikli 7 lõige 4
Artikli 5 lõige 4	Artikli 7 lõige 5
Artikli 5 lõige 5	Artikli 7 lõige 6
Artikli 6 esimene lõik	Artikli 8 lõige 1
Artikli 6 teine lõik	Artikli 8 lõiked 2–9
—	Artikkel 9
Artikkel 7	Artikli 10 esimene lõik
—	Artikli 10 teine lõik
Artikli 8 lõige 1	—
Artikli 8 lõige 2, sissejuhatav lause	Artikli 12 sissejuhatav lause
Artikli 8 lõike 2 punkt a	Artikli 12 punkt 1
Artikli 8 lõike 2 punkt b	Artikli 12 punkt 2
Artikli 8 lõike 2 punkt c	Artikli 12 punkt 3
Artikli 8 lõike 2 punkt d	Artikli 12 punkt 4
Artikli 8 lõike 2 punkt e	Artikli 12 punkt 5
—	Artikli 12 punkt 6
—	Artikli 12 punkt 7
Artikli 8 lõike 2 punkt f	Artikli 12 punkt 8
Artikli 8 lõike 2 punkt g	Artikli 12 punkt 9
Artikli 9 lõige 1	Artikli 13 lõige 1
Artikli 9 lõige 2	—
Artikli 9 lõige 3	Artikli 13 lõige 2
Artikli 9 lõige 4	—
Artikkel 10	Artikkel 14
—	Artikkel 15
Artikkel 11	—
Artikkel 12	Artikkel 16